

શ્રી

આત્માનંદ પ્રકાશ

હોહરો.

આત્મવૃત્તિ નિર્મલ કરે, આપે તત્ત્વ વિકાસ;
આત્માને આરામ દે, આત્માનંદ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૨ જી. વિક્રમ સંવત ૧૯૬૨—૪૪૮. અંક ૧૧ મા.

પ્રભુ પ્રાર્થના.

શાર્દૂલ વિકીડિત.

મારેછે મરણી બની જગતને કાલ પ્રતાપી અરે
લુટે ભારત રત્નખાણું^૧ નરની કેવી ખરાબી કરે;
આપો આશ્રય આદિનાથ અમને સદ્ધર્મ છાયાકરી,
પ્રજ્ઞાલો^૨ પ્રભુ કર્મપંક^૩ સધલા એ પ્રાર્થના આહરી. ૧
ચોરે ચાર કપાય ચોર મહીને શ્રીધર્મ ભંડારને,
લુટે નિર્લજ કામ શીલ ધનને આપી મહામારને;
ધર્મ્યા અંધ કરી ભવબ્રમણમાં પાડે કરે કષ્ટ તે,
આપો પૂર્ણ સહાય નાથ અમને થાયે બધુ નષ્ટ તે. ૨
લાગ્યો થોર કુસંપ^૪ અગ્નિ સધલે જવાલે મહાદાહથી,

૧ ભરતખંડના નરરત્નની ખાણ. ૨ ધોવો. ૩ કર્મરૂપ કાલ. ૪ કુસંપરૂપ અગ્નિ.

૨૪૮

આત્માનોંદ પ્રકાશ.

૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ૧૧ ૧૨ ૧૩ ૧૪ ૧૫ ૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦ ૨૧ ૨૨ ૨૩ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧ ૩૨ ૩૩ ૩૪ ૩૫ ૩૬ ૩૭ ૩૮ ૩૯ ૪૦ ૪૧ ૪૨ ૪૩ ૪૪ ૪૫ ૪૬ ૪૭ ૪૮ ૪૯ ૫૦ ૫૧ ૫૨ ૫૩ ૫૪ ૫૫ ૫૬ ૫૭ ૫૮ ૫૯ ૬૦ ૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦

નિશ્ચયે તે જનઐક્ય^૧ ભરમ કરશે થી ગર્વનો સારથિ^૨;
 ઠારો શાંતિ સુધાજલે સુરમણી^૩ તે દાહને સઘરે,
 વેગેથી જિનનાથ વાર કરજો ધારો પછી શું અરે. ૩
 પ્રેરે પાપ^૪ કુબુદ્ધિ સર્વ જનને તેથી નઠાડું બને,
 ધારીને છલતા રમે કપટમાં રહેતા અશુદ્ધ મને;
 નિત્યે કલેશ કુટુંબમાં બહુ કરે ધર્મિત્વ^૫ દૂરે કરે,
 લોકારો પ્રભુ આપતું શરણ છે આ કાલ કાર્યો અરે. ૪

માલિની.

પ્રતિવરષ જનોમાં પ્લેગ સંહાર આવે,
 અગણિત જનપાપો ભૂમિના કંપ લાવે;
 જલનિધિ અતિ કાપે નિત્યમર્યાદ લોપે,
 પ્રભુ શરણ કરો તે ધર્મના બીજ રોપે. ૫
 અવપદ્યુત^૬ આંચે સર્પિણી કાલ ભારે,
 તદપિ જન દ્વેષમાં ધર્મને નૈવ ધારે;
 બવિજન સહુ ચેતી ધર્મ બુદ્ધિ વધારો,
 જિન ચરણ સરોજ^૭ પૂર્ણ ભક્તિ પ્રસારો. ૬

— ❦ —

ચિંતામણી.

એક ચમત્કારી વાર્તા.

(પૂર્વ અંકના પૃષ્ઠ ૨૧૨ થી શરૂ.)

૧ લોકોના એકતાને ભરમ કરશે. ૨ અગ્રેસર. ૩ હે દેવતામાં મણિસમાન પ્રભુ. ૪ પાપ લોકોમાં કુબુદ્ધિની પ્રેરણા કરે છે. ૫ ધર્મિપણ. ૬ અવ-સર્પિણી કાલ. ૭ કમલમાં.

ચિંતામણી.

૨૪૯

સાધ્વી વિદ્યાશ્રીએ ત્રિકરણ શુદ્ધિથી મુનિ વિચાર વિજયને વંદના કરી પોતાના બાંધુના ભયોદ્ધારક અને ભયકાસી મુનિ તરફ તેમણે હૃદયથી ભક્તિ ભાવ દર્શાવ્યો. વિદ્યાશ્રીને જેઈ મુનિ વિચારવિજય ક્ષણવાર વિચારમાં પડ્યા. છેવટે તેમના નિર્મલ હૃદયમાં નિશ્ચય થયો કે, આ સાધ્વી વિદ્યાશ્રીજી હશે. વલ્લભીપુરમાં તેમણે તેને બાલ્યવયથી જોયેલ, તેથી વિશેષ પરિચયને લઈ તેઓએ તત્કાલ સાધ્વીજીને ઓલખી લીધા.

મુનિવિચાર વિજય પોતાના ગુરૂ વિભલવિજયજીની સાથે ધણીવાર વલ્લભીપુરમાં આવતા અને ત્યાંના શ્રદ્ધાલુ સર્વના આચ-હથી તેઓના ધણાં ચાતુર્માસ તે નગરમાં થયેલા હતા. વલ્લભીપુરના સંઘપતિ અને પરમ શ્રદ્ધાવાન શેઠ અમૃતચંદ્રનું બાંધુ કુટુંબ મુનિ ભક્ત હતું. જે કોઈ મુનિ મહારાજ આવે, તેમની વૈશાવચ્ચ કરવામાં તે આગલ ભાગ લેતું, આથી શેઠ અમૃતચંદ્રના કુટુંબમાં બાલકથી તે વૃદ્ધ સુધીના તમામને સાધુ સમાગમ વિશેષ થતો હતો. સાધ્વી વિદ્યાશ્રી જ્યારે જન્મનાને નામે બાલ્યવયમાં હતા, ત્યારે તે મુનિ વિચાર વિજયના જોવામાં આવેલ; તેથી આ મુનિરાજ તેમને તરત જ ઓલખી લીધા. વહી ચતના એક વિદુષી સાધ્વી થયાછે, એવું તેઓ પોતાના વિહારમાં વારંવાર સાંભળતા હતા.

સાધ્વી વિદ્યાશ્રીએ પણ મુનિ વિચારવિજયને તરતજ જાણી લીધા હતા. તેમને વંદના પૂર્વક સુખશાતા પુછ્યા પછી અનગાર આનંદથી બોલ્યા. સાધ્વી તમે ક્યાંથી આવેછો, ક્ષેત્ર સ્પર્શના ક્યાં થવાની છે? અને તમારું નામ શું છે? સાધ્વીજીએ વિનયથી જ જવાબ આપ્યો. ગુરૂ મહારાજ હું ગુજરાત તરફથી આવું છું, ક્ષેત્ર સ્પર્શના હોય તો.

૨૫૦

આત્માનંદ ગોકારી.

વિહારની ઈચ્છા સિદ્ધાચલજી તરફ છે અને ગાડી નામ ગુરુમહારાજે વિદ્યાશ્રી સંખ્યુ છે. વિશેષમાં જણાવવાનું કે આપના વૃદ્ધ ગુરુ વર્ષ મારા ઉપકારી છે. આ સાંભલી મુનિ વિચાર વિનયને વિશેષ નિશ્ચય થયો. સાધ્વી વિદ્યાશ્રીને જોઈ પોતાને આનંદ આપ્યો, અને તેઓએ હૃદયમાં ચિંતાવ્યું કે, અહા! અમૃતમંદ્ર શેઠ કેવા પ્રણયવાન! તેમની સંતતિએ માનવજીવનને કેવું સુધાર્યું? બંને બ્રાત્રીબાગિની કેવી ઉત્તમ સ્થિતિમાં વર્તે છે? ગુરુ શ્રીવિમલ વિનયજીનો ધર્મોપકાર કેવો બલવાન છે? ઉત્તમગુરુના સહવાસનું ફલ કેવું શ્રેષ્ઠ છે? કાળુવાર પછી મુનિસજે કહ્યું, સાધ્વી, તમને જોઈનેજ મને પૂર્વભાવનું સ્મરણ થયું હતું. તમારી ચારિત્રાવસ્થાની નિર્મલ શીર્તિ સાંભલી અમને ઘણો આનંદ આવે છે. તમે ચંદ્રવિનયને વંદના કરી હશે. એ મહાત્મીભાવની પૂર્વ સ્થિતિ તમારા જાણવામાં આવી કે નહીં? તે જાણવાથી તમારા જેવા સાધ્વી રત્નને વિશેષ આનંદ થશે. એ તમારા પૂર્વના સંસારી અંધુ ચિંતામણિ છે. તેઓએ વિદ્યા અને વિનય ગુણથી ચારિત્રને દીપાવ્યું છે. મુનિ ધર્મની મહાન્ શીર્તિના તે સ્તંભરૂપ છે તે પવિત્ર મુનિ મને એક પોતાના ઉપકારી માને છે.

વિદ્યાશ્રી, વધારે શું કહેવું, પણ જ્યારે આવા ચારિત્ર ધારી અનગારો ભારત વર્ષમાં પ્રગટ થશે, ત્યારેજ આર્હત ધર્મનો ઉદ્ધોત પ્રબલ થશે. અને મુનિધર્મની વિજય પતાકા સર્વ સ્થળે ફરકશે, હાલ અવસાર્પણી કાલનો ભય કર સમયગાવર્તે છે. પ્રત્યેક સ્થાને ધર્મની નિર્મલ પ્રભા ગ્રાંખી થતી જાય છે. લોકોમાં દુરાચર રૂપ પ્રચંડ રાક્ષસ ધર્મનો પ્રલય કરવા ઉભો થયો છે. સ્થાને સ્થાને ઈર્ષ્યા અને કુસંપ વધતા જાય છે. એ દુર્ગુણોની માત્ર ગૃહસ્થો ઉપર સત્તા ચાલે

શિંતામણી.

૨૫૧

છે એટલું નથી પણ તેઓએ ઠરલાક અજ્ઞાન મુનિઓમાં પણ પોતાની સત્તા આરોપિત કરવા માંડી છે. મુનિઓના પવિત્ર ચારિત્રને પણ તેઓએ દૂષિત કરવા માંડ્યા છે, વેપધારી યતિઓના પ્રખલને સતિગતી મહાસત્તાએ નિર્મળ કર્યું છે, તથાપિ એ સવેગની નિર્મલતાને મલીન કરવાને ઉપરના દુર્ગુણોએ પોતાનો ભગીરથ પ્રયત્ન આરંભ્યો છે. આવા વિષમકાલના સમયમાં તમારા પૂર્વ બંધુ શિંતામણિ ખરેખર ચારિત્ર શિંતામણિ થયા છે. અતિધર્મના પૂર્ણ સ્વરૂપનું દ્રશ્યંત મુનિ વૈભવવિજય એકજ છે. અમે બંને ગુરુ બંધુ છીએ તથાપિ ગુરુ વિભલ વિજયના ચારિત્રનો સંપૂર્ણ વારસો એ મહાનુભાવનેજ મળ્યો છે. તેઓ સર્વ રીતે તે પવિત્ર ગુરુના ચારિત્ર વારસાના પાત્ર છે.

મુનિ વિચારવિજયની આ મધુર વાણી સાંભળી સાધ્વી વિદ્યાશ્રીને આનંદ થયો અને પોતાના પૂર્વ બંધુના ચારિત્ર ગુણની પ્રશંસા રૂપ સુધાના સિંચનથી તે મહાસતી પોતાને કૃતાર્થ માનવા લાગ્યા. પછી મુનિ વિચાર વિજયને વંદના કરી મુનિ વૈભવવિજયની દેશના વાણી સાંભલવાની ઈચ્છા દર્શાવી એકા દિવસ વર્દમાનપુરમાં રહેવાની અનુજ્ઞા માગી તેઓ હૃદયમાં ચારિત્ર ગુણની ભાવના ભાવતાં પોતાના ઉપાશ્રય પ્રત્યે વિદાય થયા.

પ્રકરણ ૯ મું.

મુનિ વૈભવવિજયનું પેલેલું બ્યાખ્યાન.

પ્રાતઃકાલનો સમય હતો, વર્દમાનપુરની જૈન પ્રજા ઉમંગલી ઉપાશ્રય તરફ આવતી હતી, મુનિ ચંદ્રવિજયની દેશના સાંભલ-

૨૫૨

અમરમાનંદ મહારાજ

વાને બાલકથી તે વૃદ્ધ સુધીના તમામ શ્રાવકો જિનપૂજા કરી શ્રેણી બંધ એકઠા થતા હતા, કાણુમાં તે વ્યાખ્યાન શાસ્ત્ર સ્વીકાર ભરાઈ ગઈ હતી, એક તરફ શ્રાવકવર્ગ ગુરુને વંદના કરી વિનયથી પોતાના આસન લેતો હતો. બીજી તરફ શ્રાવિકાઓના સમૂહ આવી પોતાની બેઠક લેતો હતો. સર્વ સમાજ ગોઠવાયા પછી મુનિ વિચારવિજયની આજ્ઞા લઈ મુનિ વૈભવવિજય વ્યાખ્યાન શાસ્ત્રમાં વિરાજમાન થયા. સર્વ સમાજ ઉભા થઈ ગુરુવર્યને પ્રણામ પૂર્વક માન આપ્યું. સર્વના મુખમાંથી “ આદીશ્વર ભગવાનનો જય ” એવી ઉદ્ઘોષણા થઈ. ગુરુના મુખચંદ્ર પ્રયે સર્વ શ્રાત્વર્ગ ચક્રારચેષ્ટા કરવા લાગ્યો.

આ વખતે સાર્વજીન વિદ્યાથી પોતાની સહચારિણી શિષ્યાઓની સાથે વ્યાખ્યાનશાસ્ત્રમાં આવ્યા હતા. પોતાના સંસરી બંધુની ચારિત્ર્ય ધારિણી દિવ્ય મૂર્તિ જેઈ તેમના હૃદયમાં ઉત્તમ ભાવના જાગૃત થતી હતી. શ્રાવિકાઓના સુંદર સમાજની પાસે સાર્વજીનના આસન હતા. સાર્વજીનના આગમનથી વર્જમાનપુરનો સંઘ સંપૂર્ણ રીતે અનુવિંધ પાણને પ્રાપ્ત થયો હતો ભાવિક શ્રાવકો આ દેખાવ જોઈ પોતાના ક્ષેત્રને પુણ્ય ભૂમિરૂપે ભાવતા હતા. મહાવીર પ્રભુના ચરણકમલથી અકિત થયેલી આ ભૂમિ ખરેખર તીર્થ ભૂમિ દેખાતી હતી.

સર્વ સમાજ શાંત થયા પછી મુનિરાજ શ્રી ચંદ્રવિજયે પોતાનું વ્યાખ્યાન શરૂ કર્યું—તેમના મંગલાચરણના પ્રથમ ધ્વનિની શાંતતા સર્વ સ્થળે પ્રસરી રહી. તે ચતુર અને વિદ્વાન મુનિએ પ્રથમ ધર્મની વ્યાખ્યા કરી તે પછી આર્હત ધર્મના અધિકારી કેવા હોય તે વિશે

ચિંતામણી.

૨૫૩

પોતાનું વ્યાખ્યાન ચલાવ્યું તેઓ બોલ્યા કે, શ્રાવક શ્રાવણ, તમારે સર્વથી પ્રથમ જાણવાનું જોઈતું છે કે, ભારત વર્ષમાં પ્રખ્યાતિ પામેલા જૈન ધર્મના અધિકારી કેવા જોઈએ, ઘણાં સમયથી વિવિધ પ્રકારની ધર્મભાવનાઓ ભરત ક્ષેત્રમાં પ્રવર્તેલી છે. તે સર્વમાં ધર્મના તત્વો તો અમુક અમુક અંશે રહેલા હોવા જોઈએ, પણ જે તત્વો કોઈપણ યુક્તિથી આધિત થાય, તે તત્વ ન્યૂનતાવાલા છે, એમ નિશ્ચયથી કહી શકાય છે. અહીં સમગ્ર વંતે જે તત્વો સ્વપુષ્પે પ્રતિપાદન કરેલા છે, તે સર્વ રીતે નિરાખાધ અને નિર્દોષ છે. તેવા તત્વને પ્રગટ કરનારી ધર્મભાવના તે જૈનધર્મની ભાવના છે. તેના અધિકારી પણ તે ભાવનાને યોગ્ય હોવા જોઈએ, તેની યોગ્યતા માટે શાસ્ત્રમાં અનેક લક્ષણો તે તે પ્રસંગે જણાવેલા છે.

પરોપકારી પ્રજાએ સનાતન જૈન ધર્મના જે ભાગ પાડેલા છે. યતિધર્મ અને શ્રાવકધર્મ તેમાં યતિધર્મના સંપૂર્ણ નિયમો જાણી તેના સંપૂર્ણ રીતે અધિકારી થવું, એ અમારા મુનિધર્મમાં આવે છે. તેથી તે મુનિઓને જ્ઞેય અને આચરણીય છે. શ્રાવક ધર્મના નિયમો ગૃહસ્થોને જાણવાં યોગ્ય અને આચરવા યોગ્ય છે. પવિત્ર શ્રાવકો, જે તમારે સર્વ રીતે ધર્મના અધિકારી થવું હોય તો તમારે સમ્યક્ત્વની શુદ્ધિ પ્રથમ રાખવી જોઈએ. સમ્યક્ત્વની અંદર શુદ્ધ દેવ, શુદ્ધ અને ધર્મની સંપૂર્ણ શ્રદ્ધા આવી જાય છે. તે સાથે ગૃહસ્થ ધર્મનો અલંકાર વ્યવહાર શુદ્ધિ પણ રાખવી જોઈએ. વ્યવહારની શુદ્ધિવાલો પુરૂષ ધર્મનો અધિકારી થઈ શકે છે. સાંપ્રત કાલે ધર્મ શ્રદ્ધાથી અલંકૃત એવા પુરૂષો વ્યવહાર શુદ્ધિથી પણ રહિત એવામાં આવે છે. જ્યારે વ્યવહારની શુદ્ધિ ન હોય તો પછી

૨૫૪

આત્માનાં ૬ પ્રકારો.

તેની ધર્મ શ્રદ્ધા આડંબર માત્ર લાગે છે. સામાયિક, જિનપૂજ અને ગુરુમંજિત કરી નિવૃત્ત થયેલો શ્રાવક એ વ્યવહારની શુદ્ધિ વિના અનેક છલ-કપટની રચના કરવા તમેર થાય એકેવી શ્રદ્ધા ? બ્યાપારના અનેક માર્ગમાં લોકોને ભ્રમાવી સ્વાર્થ સાધી સાચકાલે પાછો જિનચૈત્યમાં દર્શન કરવા જાય અને પોતાના મલિન ભાવને નિર્મલ કરવા પ્રજ્ઞનીપાસે ક્ષમા માગે એ પણ કેવી વૃત્તિ ? આવી શ્રદ્ધા અને આવી વૃત્તિવાલા પુરૂષે કદિ પણ ધર્મના અધિકારી થઈ શકતા નથી. સામાન્ય રીતે મનુષ્યના વ્યવહારમાં દુઃખ ન હોય એમ તો ઘણાં મનુષ્યો ઇચ્છે છે, પણ સુખ ન હોય એમ ઇચ્છનાર કોઈ દેખાતું નથી. કહેવાય છે કે, મનુષ્યની પ્રવૃત્તિ માત્રનું મૂળ સુખની ઇચ્છા છે. તે સુખના બે સ્વરૂપ છે; એક ઇન્દ્રિય વિષય સુખ અને બીજું નિર્વિષય સુખ તેમાં શુદ્ધસ્થના ચંચલ ચિત્તને વિષય સુખ આકર્ષે એ સ્વાભાવિક છે. તથાપિ તે ચંચલ ચિત્તને નિયમિત કરે તેવા ધાર્મિક ઉપાયો સતત આચરી નિર્વિષય સુખ પ્રત્યે યોગવા પ્રયત્ન કરવો એ શુદ્ધસ્થે અવશ્યલક્ષ્યમાં રાખવું જોઈએ. શ્રાવકો, તમારે સર્વદા વિચારવું કે, ચિત્તની વૃત્તિ ચંચલ હોવાથી એ સ્થિતિ બહુ રહેતી નથી અને તે અન્ય વસ્તુ પ્રતિ આકર્ષાય છે, અને તેથી થતું સુખ નષ્ટ થઈ જાય છે. એમ એ વિષય સુખ અનિત્ય છે, એક પછી એક એમ અનેક વિષયો આનંદભાસ આપી વિરામે છે. પણ તેથી આત્માનાં ૬ને અભાવે પૂર્ણ વૃત્તિ થતી નથી. વહી જ વિષય વિષે સુખ ભાવના દઢ થાય છે તે પ્રતિ રાગ ઉપજે છે અને રાગ પણ એક પ્રકારનો બંધ છે. દુઃખ વિષે જ દ્વેષ થાય છે તે જ એક પ્રકારનો બંધ છે, તેમજ રાગ પણ એક પ્રકારનો બંધ

બ્રહ્મચર્ય પ્રભાવ.

૨૫૫

છે. રાગ અને દ્વેષ અને તેના કારણવાર કારણ રૂપ અને કારણવાર પરિણામ રૂપ સુખ દુઃખ પણ એક પ્રકારનો સંગ છે અને પરમાત્મા સ્વરૂપ નિઃસંગ છે એટલે પરમાત્મ ભાવને આધ કરતાં સંગ સર્વ રીતે ત્યાજ્ય છે. સુખથી જો કાંઈ તૃપ્તિ મળતી હોય તો પણ તે પરિતૃપ્તિતો નથીજ. જો એમ હોય તો અન્ય વિષયની અપેક્ષાજ ન રહે. પણ એમ કાંઈ હોતું નથી. અધિકાર વધતાં ઉચ્ચતર વિષયોમાં સુખ મનાવા માંડે છે, પણ એ સર્વને અતે અતૃપ્તિજ રહે છે; તેથી એક કાલ એવો આવે છે કે જ્યારે સુખ માત્ર અનિત્ય અને અસાર છે એવો નિશ્ચય થાય છે. આ પરથી સ્પષ્ટ સમજાય છે કે, મનુષ્યની પ્રવૃત્તિ માત્ર જે સુખની શોધ માટે છે તે વિષય સુખ નથી પણ કાંઈક એવું સુખ છે કે જે મદ્યા પછી મેલવવા યોગ્ય કાંઈ અવશેષ રહેતુંજ નથી. આજ આત્માનંદ અથવા મુક્તાનંદ છે—પરમસુખ છે. આવા સુખના અધિકારી થવાની ઈચ્છા રાખનાર શ્રાવક આર્હત ધર્મનો સંપૂર્ણ અધિકારી છે.

અપૂર્ણ.

બ્રહ્મચર્ય પ્રભાવ.

નર્મદા સુંદરી

(ગત અંકના પૃષ્ઠ ૨૩૭ થી શરૂ.)

સ્વરની મધુરતા સાંભળી તે મુસાફરની મન રૂપ આપ્ત આગલ સૌંદર્યની અભિનવ મૂર્તિ ખડી થઇ. હૃદય વીણા કાંઈ એક નવીન તાનથી ઝંકાર પામી ઉઠી અને હૈયું ભાવથી ભરાઇ ઉભ-

૨૫૬

આત્માનંદ પ્રસાદ

રાઈ ગયું. તાકાલ તે ત્યાંથી ધ્વનિને અનુસારે જિન ચૈત્યની પાસે આગ્યો ત્યાં ધ્વનિની સ્પષ્ટતા વિશેષપણે જણાવા લાગી. ચૈત્યદ્વાર આગલ તે ઉભો રહ્યો અને તે મધુર સ્વર સાંભળવા લાગ્યો. સણુવાર પછી એ ધ્વનિ શાંત થયો પણ તે મુસાફર અશાંત થયો. તેના હૃદયમાં તે સ્વરના માધુર્યે ધણી અસર કરેલી હતી. એ સ્વર કોઈ સૌંદર્યવતી રમણીનો છે, એમ તેને નિશ્ચય થવાથી તે અત્યંત વિમર્શમાં ઉતરી પડ્યો. રમણીનું મનોહર દર્શન કરવાની તેની પ્રબલ ઇચ્છા થઈ. ઇચ્છા બુદ્ધિને ચલાવી શકે છે, મનને પણ કંઈ કંઈ કોડાવે છે પણ શક્તિ અને સ્વભાવનું મૂલ ઇચ્છાથી અજાણ્યું છે. સણુવાર પછી એક સુંદર ખાલા જિન ચૈત્યમાંથી બાહર નીકળી, તેની સાથે સમાન વયની કેટલીએક સખીઓ હતી. એ મુગ્ધ ખાલાની મનોહરતા અઘૌકિક હતી. તેના તેજસ્વી શરીર ઉપર ધાર્મિકતા સંપૂર્ણ રીતે શોભતી હતી. વય મુગ્ધ હતું, તથાપિ પ્રોઢતા પૂર્ણ રીતે દેખાતી હતી. નયનની વિશાલતામાં આંચલ્ય હતું પણ તે વિકારથી રહિત હતું. યૌવનવયનો આરંભ સર્વ સામગ્રી સાથે થતો હતો તથાપિ વિષયનું પ્રાબલ્ય ઉચ્છૃંખલ નહતું સખીઓની સાથે થતો વાર્તાલાપ ક્ષુદ્ર હાસ્યથી રહિત અને ધર્મ-કથાથી ભરપૂર હતો.

આ સુંદર ખાલા પેલા મુસાફરની દ્રષ્ટીએ પડી. તેને જોતાંજ તે મુસાફર મોહ્યસ્ત થઈ ગયો તેના રસિક હૃદયમાંથી વિષયની ભિંંઓ ઉઠવા લાગી, આશાના માહા ગાશમાં તે શુંયાઈ ગયો, તેને નિશ્ચય થયો કે, જિનચૈત્યમાં ગાયન કરતારી આ મુગ્ધાજ હશે. અહા ! શું કંઈ માધુર્ય ! કેવું સ્વરલાલિત્ય ! આ મોહમયીનો

બ્રહ્મચર્ય પ્રભાવ.

૨૫૭

લાભ કયા ભાગ્યવાનને માટે નિર્માણ થયો હશે. આવું ચિંતવતો તે મુસાફર ચૈત્યની બાહરે સ્તંભિત થઈ ગયો.

વાંચનારના હૃદયમાં આ જિજ્ઞાસાની કૌતુકભાસા ઉઠી હશે. જિજ્ઞાસાનો પ્રબલ વેગ કોઈનાથી રોકી શકતો નથી. હવે તેનો સ્ફોટ કરવો જોઈએ એ મુસાફર તે આપણુ ઇષિદતાનો પુત્ર મહેશ્વરદત્ત છે. મહેશ્વરદત્ત પોતાના મામાની પુત્રી નર્મદા સુંદરીને પરણવાને મોશાલમાં આવ્યો છે. તે નર્મદા નદીના તીર ઉપર આવેલ જિનચૈત્યમાં ઉતર્યો હતો. જ્યાં બાલસતી નર્મદા સંખીઓની સાથે જિનપૂજ કરવાને આવી હતી. ઉત્તમ ભાવનાથી પ્રભુની પૂજ કરી એ મનોહર બાલા સ્તવન ગીત ગાતી હતી, જોણીના સ્વરની મધુરતાએ મુસાફર મહેશ્વરદત્તના રસિક હૃદયને ખેંચ્યું હતું.

પવિત્ર હૃદયની નર્મદા સુંદરીની દ્રષ્ટિ એ મુસાફર ઉપર પડી હતી, અને ક્ષણવાર તે અભિનવ પુરુષને જોવાનું કૌતક પણ થયું હતું; પણ એ મહા સતી પર પુરુષની જોડેલાથી માત્ર દ્રષ્ટિ કરી ચાલી ગઈ.

કુલીન અને પવિત્ર સતીઓની દ્રષ્ટિમાં વિકારો ઉદ્ભવતા નથી. તેમની વર્તણૂક નિર્દોષ અને નિર્વિકારી હોય છે. ચૈવન, ધન, રૂપ અને ગુણના મદ તેમનાથી અત્યંત દૂર રહે છે. ગમે તેવો તરણ સ્વરૂપવાન અને ગુણી પુરુષ પણ તેવી કુલીન બાલાઓના જી અને નિયમિત હૃદયને આકર્ષી શકતો નથી. તેવી કુલીન સતીઓ પોતાના પવિત્ર પ્રેમને લકાળ અર્પણ કરતી નથી, જો અર્પણ કરે તો પછી પોતાના સિયારને ફેરવેતી નથી, સ્ત્રીઓને અપલા કહેનારા કનિષ્ઠો પણ તેવી મહા સતીઓની આગલ અસહ્યવાદી ઠરે છે. દદ્દ હૃદયની લલતાઓને

૨૫૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

અપલા એ વિશેષણ લાગતું નથી તેઓ ખરેખરી યોગિની કહેતાય છે. માનવી મન જલના જેવું કહેવાય છે. જલ જેમ પાતલું છે, સહજ સહજમાં નીચાણ તરફ વહયું જાય છે; તેના પોતાનો જેમ કાંઈ આકાર નથી, જેમ તેને પાત્રમાં રાખવાથી તે પાત્રના જેવો આકાર ધારણ કરે છે, તેવીજ રીતે મન પણ તદ્દન પાતલું, સહજમાં નીચી દશા ભણી ઢલી જનાર અને જેને આધારે રાખીએ, તે આધારના જેવો આકાર ધારણ કરનાર છે. વહી જલ જેમ થંડકથી જમીને કઠણ થઈ જાય છે, અને કઠણ થઈ જઈને જે તેનું નીચાણમાં ઢલી જવાપણું, પોતાનો નિર્દિષ્ટ આકાર વગરનો ગુણ તણ દઈને સ્થિર અવસ્થા અને નિર્દિષ્ટ આકારમાં આવી જાય છે, તેવીજ રીતે મનને સત્પાત્રમાં ઢાળીને તથા સદ્વિચારથી ગીતલ કરીને જ્યારે જમાવી દેવામાં આવે, ત્યારે તે જે નિર્દિષ્ટ આકાર હોય તેને ધારણ કરે છે, અને જે પાપરૂપી તાપવડે ફરીથી તેને તપવવામાં આવે ત્યાં તે તેથી તે જમી ગયેલી અવસ્થામાં અનંત કાલ ગુજરશે. આ મનની ઠેલવણી કુલીન મહાસતીઓના હૃદયમાં સ્વતઃસિદ્ધ હોય છે. તેઓના પત્રિત્ર મનને અપલતાને દોષ સ્પર્શ પણ કરી શકતો નથી.

આથી મહાસતી નર્મદા સુંદરી મહેશ્વરદત્તને જોઈ મોહમગ્ન થઈ નહતી. માત્ર દષ્ટિથી જોઈ ઊપેક્ષા કરી પોતાને માર્ગે ચાલી ગઈ. મહેશ્વરદત્ત તેના મોહપાસથી આકર્ષાઈ હલતે હલતે પાછલ આવ્યો. તેને પાછલ આવતો જોઈ નર્મદાએ પોતાની સખીઓને પુછ્યું કે, આ અજાણ્યો પુરૂષ કોણ હશે? જિનગૈત્યમાં આપણે તેને જોયો હતો તે શામાટે આપણી પાછલ આવતો હશે? સખીઓમાંથી એક ચતુર સખી ઉભી રહી. તેણે આવી મહેશ્વરદત્તને પુછ્યું, તમે કોણ છો ?

બ્રહ્મચર્ય પ્રભાવ.

૨૫૬

અને ક્યાં જાઓછો? મહેશ્વરદત્તે નમ્રતાથી જવાબ આપ્યો, હું વિદેશી સુસાદર છું. માફ નામ મહેશ્વરદત્ત છે. હું ચંદ્રપુર નગરનો રહેવાશી છું. મારે સહદેવ શેઠને ઘેર જવું છે. હું આજે તેમનો અતિથિ થવા ઇચ્છું છું. સહદેવ મારે અમાલ થાય છે. તેમનું ઘર ક્યાં છે? તે કૃપા કરી બતાવશો. તે સ્ત્રી બોલી બદ્ધ, અમારી સાથે આ કુમારિકા છે, તે સહદેવ શેઠની પુત્રી થાય છે. તેમનું નામ નર્મદાસુંદરી છે. તેઓ અમારા સખી છે. તમે તેમની સાથે જાઓ. એટલે સહદેવ શેઠને ઘેર પોહાવશો.

તે બાલાના આવા વચન સાંભળી મહેશ્વરદત્ત આનંદ અને આશ્ચર્ય પામી ગયો. તેના વિકારી હૃદયમાં જે વાસના હતી તે ઉત્કર્ષથી જાગત થઈ. પેતાના મનોરથ સફલ થવાની પ્રબલ ઉત્કંઠા ઉત્પન્ન થઈ. તેની મનઃવૃત્તિ ઊપર અનેક વિચાર ઉભિયા ઉછાલવા લાગી—અહા! જને. માટે હું મહાપ્રયાસથી અહિં આવ્યો, તે પ્રયાસ યોગ્યજ છે. આવું મહારત્નને મેલવવા જેટલો પ્રયાસ કરીએ તેટલો થોડો છે. નર્મદા સુંદરી તે અરેખર નર્મદા સુંદરી છે. “નર્મદા” એટલે સુખ ને “દા” એટલે આપનારી સુંદરી. એ “નર્મદા સુંદરી” એ તામ સર્વ રીતે ચરિતાર્થ છે. આવું અમૂલ્ય સ્ત્રીરત્ન મનેજ પ્રાપ્ત થાય, એવા મારા ભાગ્ય ક્યાંથી હશે? હજુ માફ હૃદય ચંકાસીલ છે, મારા જવા મિથ્યાત્વની સાથેજ ને. શુદ્ધ અવકુલના ચેતનાલમાં ક્યાંથી માત મલશે? સહદેવ મા-માના હૃદયમાંથી પ્રીતિના અંકુર મારા જવા કુમતિને મોઢે શી રીતે પ્રગટ થાય? ક્યાં મિથ્યાત્વથી મલિન હૃદયવાલો મહેશ્વરદત્ત! અને ક્યાં શ્રાવિકા રત્ન નર્મદાસુંદરી! આ ઉભયયોગ દુર્ઘટ છે.

૨૬૦

આત્મભક્તિ પ્રકાશ.

તેનાં વહી બીજી સ્ત્રીઓની જોમ નર્મદા વિષય વિકારથી સા-
ધ્ય થાય તેમ નથી. તેની સર્વ ચેષ્ટાઓ વિકાર રહિત અને સ્થિર
છે. વિદ્યુત્તાની જોમ ચલકાટ મારતી એ મનોહરા જ્યાંજે ચૈત્યમાંથી
બાહર નીકળી તે વખતે તેની નજ્ર હાથિ મારી ઉપર પડી
હતી, મેં મોહમય વિકારી દ્રષ્ટિથી તેણીને નીરખી હતી.
તથાપિ એ બાલા મારીં ઉપેક્ષા કરી ચાલી ગઇ. આવી યૌવન-
વતી કુમારિકા માસ જવા તરફથીને તિરસ્કારનીં દ્રષ્ટિએ જુવે એ
ફેવી તેની પવિત્રતા એ તરૂણી ખરેખર પવિત્ર હૃદયમ્ની છે. કદિ
મારો સ્વાર્થ સિદ્ધ થાય કે ના થાય પણ મારે નિષ્પક્ષપાતપણે
કહેવું જોઇએ કે, આવી કુમારિકાઓના જન્મ સાર્થક છે. તેઓ
આવક કુલની તેજસ્વી વિભૂષા છે. હું મિથ્યાત્વી છું, તથાપિ
આબી શ્રાવિકાઓને જોઇ શ્રાવકધર્મને ધન્યવાદ આપું છું. શ્રાવક-
નાં શિષ્ટાચાર ખરેખર સર્વથી પ્રશંસનીય અને અનુકરણીય છે.

આ પ્રમાણે વિચાર કરતો મહેશ્વરદત્તાસહદેવના ઘર આગલા
આવી પોહોંચ્યો. નર્મદાપુરીના મધ્ય ભાગે આવેલ સહદેવને
સુંદર પ્રસાદ જોઇ મહેશ્વરદત્તા ચકિત થઇ ગયો. નર્મદાસુંદરીની
પછત્રાડે તે અંદર દાખલ થયો અને સહદેવની આજ્ઞાથી તેને
સેવકો અસ્તિથિચૂકમાં લઇ ગયા.

અપૂર્ણ.

ભવાટવીમાં બ્રમણ.

(ભાષનયન કથા).

(મતાંકના પૃષ્ઠ ૨૪૦ થી ચાલુ.)

વાંચનાર, ભવાટવીમાં બ્રમણ કરનાર તે સુસાદર રૂપ જીવનો

લેવાયેલીમાં જિમણ.

૨૬૨

આ બીજે પુરૂષ મહ્યો તે કોધ હતો. કોધના આવેશથી પ્રાણીત્રી જે સ્થિતિ થાયછે, તેનું સ્વરૂપ કોધના સ્વરૂપ જેવું જ બાણી લેવું. કોધ એ માનવજીવનને કલંકિત કરનાર છે. કોધના આવેશમાં મનુષ્ય આકાર્ય કરી નાંખેછે. કોધાંધ પુરૂષ કાંઈ પણ જોતો નથી. એતિ કોધને ધારણ કરનાર પ્રાણી કોઈવાર તે કોધાનલમાંજ પતંગ ખનેછે.

શણવાર પછી તે મુસાફર કોધના પંજમાંથી મુક્ત થઈ આગળ આફ્યો. ત્યાં એક મનોહર આકૃતિષાળો પુરૂષ જોવામાં આવ્યો તે જોતાંજ મુસાફર દિગ્મૂઢ બની ગયો. તેની અંતઃવૃત્તિમાં મોહનીય પ્રકૃતિનો આવિર્ભાવ થયો. પોતે કાણ છે? અને ક્યાં બય છે? તે પણ તેના બાણવામાં આવ્યું નહીં. તેનું ભાન નષ્ટ થઈ ગયું. ભવાટવીની ભયંકરતાને પણ છુટી ગયો. તે મનોહર પુરૂષે આવી તેના અંગને આલિંગન કર્યું. આ આલિંગનથી તેને વિશેષ અસર થઈ. તત્કાલ મોહમયી મૂર્છામાં સપડાયો અને ભૂમિ ઉપર પડી ગયો.

પ્રિય વાચકવૃંદ, આ પુરૂષને તમે સ્વરૂપથી તો જાણખ્યો હશે તથાપિ પુનરૂક્તિથી જણાવવાનું કે, એ પુરૂષ મોહ હતો. મોહનું સ્વરૂપ આર્હત આગમમાં શણે શણે વર્ણવ્યું છે. વિદ્વાન્ કવિઓ આલંકારિક ભાષામાં મોહને વિવિધ પ્રકારે વર્ણવે છે—કવિ શિશેમણિ પદ્માનંદ મોહને ઠેશરીસિંહનું રૂપક આપે છે—

શાર્દૂલવિક્રીડિત.

સ્ફુર્જલોભકરાલવકુહરાક્ત્રે હંકારગુંજારવઃ

કામક્રોધવિહોલ્લોચનયુયો માયાનલભેણિધાક્.

૧૬૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~

સ્વૈરં યત્ર સ ચંદ્રઘીતિ સતતં મોહાઢ્વયઃ કેસરી

તાં સંસારમહાટર્કીં પ્રતિવસન્ કો નામ જંતુઃ સુખી ॥૧॥

“ જ બધાટવીમાં મોહ મામનો એક કેસરીસિંહ સદાકાલ સ્વે-
ચ્છએ કર્યા કરે છે, તેને લોભ રૂપી વિકરાલ અને ગહન મુખ છે.
તે હુકાર શબ્દ કર્યા કરે છે. કામ અને દ્રોષ એ તેના બે ચપલ નેત્ર
છે. માયા તેના પંજાના નખની શ્રેણી છે. તેથી બધાટવીમાં રહેનાર
કયો પ્રાણી સુખી થાય ? ”

ત્યાંથી સાવધાન થઇ મુસાફર આગળ ચાલ્યો. ત્યાં એક કંગાલ
પુરૂષ તેના બેઠામાં આવ્યો. જાણે મૂર્ચ્છિમાન્ બિલત્સરસ હોય તેવો તે
દેખાતો હતો. તેણે ફાટલ તુટલ વસ્ત્ર પેહેર્યાં હતાં. શરીર નિસ્તેજ
અને કૃષ્ણ હતું. તેના મુખ ઉપર અનેક જાતની તૃષ્ણા તરી આવતી
હોય તેમ દેખાતું હતું. તે પુરૂષે આવી આ લીડ મુસાફરને આલિંગ-
ન કર્યું, એટલે તે જાણે જુદીજ સ્થિતિમાં આવ્યો હોય, તેમ દેખાવા
લાગ્યો.

વાંચનાર, આ કંગાલ પુરૂષ તે લોભ હતો. લોભમાં કલ્પ્ય,
કૃપણતા વિગેરે અનેક દોષો રહેલા હોય છે, તેના સ્વરૂપ ઉપરથી તે
આલખાય છે. એ લોભ કષાય પાપનું મૂલ છે. લોભાંધ પ્રાણી અનેક
કુકર્મ કરવા તૈયાર થાય છે. જગતમાં સર્વ જન વિશ્વાસ પાત્ર થઇ શકે
પણ લુબ્ધ નર કદિ પણ વિશ્વાસ પાત્ર થતો નથી. વિદ્યા, વિનય,
વિવેક અને ધાર્મિકતા—એ સર્વ ગુણો કદિ પ્રાપ્ત થયા હોય પણ જો
લોભનો જરા પણ સંસર્ગ થઈ જાય તો તે સર્વે ગુણો આઅજ્ઞાન થઇ
જાય છે. સ્વધર્મ, નીતિ, પરમાર્થ, ધૈર્ય અને શૌર્ય જેવાં ગુણોથી અલ-

શ્રી વિમલચંદ્રસૂરિ અને પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા. ૨૬૩

કૃત એવા પુરુષો પણ લોભ રૂપ ચાંડાલના સંસર્ગથી અસ્પર્શનીય થઈ બચ છે. આ પ્રમાણે ભવાટવીમાં શ્રમણ કરતો તે મુસાફર લોભના પાસમાંથી માંડ માંડ મુક્ત થઈ આગળ ચાલ્યો. અપૂર્ણ

શ્રીવિમલચંદ્રસૂરિ અને પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા.

ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૩૦ થી સાંધણ.

પૂર્વ પ્રમાણે શ્રી વિમલચંદ્રસૂરિની સમીપ પ્રશ્ન પૂછવાની ઇચ્છાએ સર્વ શિષ્ય સમાજ તૈયાર થઈ આવ્યો. ગુરુ સમીપ આવતા પેહેલા તે વિદ્વાન્ શિષ્યોએ એકત્ર થઈ વિચાર કર્યો કે આજે કેવા પ્રશ્નો પુછવા? તે વખતે જુદા જુદા શિષ્યોએ ગોતપોતાના વિચાર દર્શાવ્યા હતા. છેવટે નિર્ણય કર્યો કે, “આજે ગુરુશ્રીના મુખથી ત્રણ પ્રશ્નોના ઉત્તર સાંભળવા. આ જગતમાં અનર્થનું ક્ષણ શું છે? સુખદાયક શી વસ્તુ છે? અને સર્વ વ્યસન-દુઃખનો વિનાશ કરવામાં કાલો કાણ છે? આ ત્રણ પ્રશ્નો આપણે અવસ્ય બાંધવા યોગ્ય છે. આવો નિર્ણય કરી સર્વ સંયમિતમંડલ ગુરુ સમીપ આવ્યું. કૃપાળુ ગુરુ તેમને જોઈ પ્રસન્ન થયા અને શિષ્યોની જિજ્ઞાસા પૂર્ણ કરવા તનમનથી તત્પર થયા.

ચારિત્રથી અલંકૃત અને સંયમ સુશોભિત એવા સૂરિરાજના ચરણ કમલની પાસે આવી સર્વ વિનીત શિષ્યોએ આ પ્રમાણે પ્રશ્ન “કર્થો કિમનર્થકલ્પ” “અનર્થનું ક્ષણ શું? સદ્બોધક સૂરિશ્રીએ સત્વર જણાવ્યું. “માનસમેસંગત” “અસંગત મન” એટલે સંગતિ વગરનું મન તે અનર્થનું ક્ષણ છે. પ્રાજ્ઞ

૨૬૪

આત્માનંદ પેકાશ.

શિષ્યો તે સાંભલી હૃદયમાં આનંદ પામી ગયા. પછી તરતજ બીજો પ્રશ્ન કર્યો. “કા સુખાવદા” “સુખદાયક શી વસ્તુ છે?” શાસ્ત્ર પારંગત સૂરિશ્રીએ તત્કાલ કહ્યું, “મૈત્રી” “સુખદાયક મૈત્રી છે.” તે સાંભલી પ્રમેદથી પરિપૂર્ણ થયેલા શિષ્યોએ સત્પર ત્રીજો પ્રશ્ન કર્યો. “સર્વ વ્યસન વિનાશકોદક્ષ” સર્વ વ્યસન-દુઃખને નાશ કરવામાં દક્ષ-અતુર કોણ? ગુરૂશ્રી કાણુવાર વિચારી સસ્મિત વદને બોલ્યા. “સર્વથાત્યાગઃ” “સર્વથા ત્યાગ કરવો તે સર્વ દુઃખને નાશ કરવામાં દક્ષ છે. આ ઉત્તર સાંભલી સંવેગ રંગિત શિષ્યોના હૃદયો આનંદથી ઊલરાઈ ગયા. અપૂર્ણ.

પ્રાંતિક જૈન મહાસમાજનો વિજયોત્સવ.

ભારતવર્ષીય જૈન મહા પરિષદ એ સર્વ જૈનોની જ્યેષ્ઠા જનની છે. માયાહુ માતા જન્મ પોતાની સંતતિનો ઉદ્ધાર કરવા અને તેનું હિત કરવા અનેક અતના ઉપાયો થોજે છે, તેમ ભારત-વર્ષની જૈન મહાપરિષદ એ સર્વ જૈન સંતતિના ઉદ્ધારના અને હિતના ઉપાયો થોજે છે એ ઉદ્ધારક અને હિતેચ્છુ છે. એ માતાની માંગદ્ય મય મૂર્તિ સર્વ જૈનોને માન્ય અને પૂજ્ય છે. એ મનોહર મૂર્તિનું સ્વરૂપ જૈનોના હિતચિંતક મહાન પુરુષોથી બંધાયેલું છે. તેના પવિત્ર અંગના અવયવો તે આપણા સખી દિલના, અને ધાર્મિક વૃત્તિવાદા જૈન મહસ્થો છે જેઓના નામ સર્વદા પ્રાતઃકાલમાં જૈન સંતતિને સર્વદા સ્મરણ રાખવા યોગ્ય છે.

એ પરમપવિત્ર જૈન મહા પરિષદ રૂપ માતાએ વૈશાખ માસની

પ્રાંતિક જૈન મહાસમાજનો વિજયોત્સવ.

૨૬૪

શુક્લ સપ્તમીને દિવસે પેથાપુરની ભૂમિ ઉપર એક પ્રવિત્ર પુત્રીને જન્મ આવ્યો છે. એ દિવ્યદુહિતાનું નામ પ્રાંતિક જૈન મહાપરિષદ છે. જે પેથાપુર પ્રાંતિક જૈન કોન્ફરન્સ એવા નામથી પ્રખ્યાત થઈ છે.

આ પ્રાંતિક મહાપરિષદના પ્રમુખ પદ ઉપર ભારતવર્ષીય જૈન મહાપરિષદ ઉત્પાદક પિતા મિ. ગુલાબચંદ હઠ્ઠા વિરાજમાન થયા હતા, ઉત્સાહી અને સાધર્મિ સેવક એ જૈનવીરને પેથાપુર પ્રાંતિક કોન્ફરન્સના સત્કાર મંડત્રે પૂર્ણ પ્રેમથી વધાવી લીધા હતા. એ ધર્મવીરને માન આપવાને પેથાપુર, અમદાવાદ, કલોલ વિગેરેના ઉચ્ચદેશનો સામે આવ્યા હતા. સાર્વજનિક હિત ચિંતક અને જૈનોના વિજયરંગને ઉગમથી વધારનારા એ શ્રાવકરત્નને મંગલતલક કરી અને પુષ્પમાલાથી વિરાજિત કરી પેથાપુરના રાજ માર્ગમાં પ્રવેશ કરાવ્યો હતો. પેથાપુરની જૈન પ્રજાએ રાજમાર્ગના પ્રદેશને ધ્વજ પતાકાથી સુશોભિત કર્યો હતા.

પ્રાંતિક કોન્ફરન્સની જયવંતી જયંતીનો દિવસ વૈશાખ માસની શુક્લ સપ્તમીનો હતો તે દિવસે જૈનો નો મોટો સમાજ સભામંડપમાં એકઠો થયો હતો. સભામંડપનું મુદ્દત પેથાપુરના સર્ગીર વયના ઠાકોર સાહેબ શ્રી કૃત્તેહસિંહરાયને હાથે કરવામાં આવ્યું હતું. મંડપની શોભા સર્વ પ્રકારે ઊત્તમ પ્રકારની કરવામાં આવી હતી. આ જયવંતી પ્રાંતિક કોન્ફરન્સની સ્થાપના ત્રણ દિવસ સુધી સ્હી હતી. તેમાં કાર્યોની યોજના ઉત્તમ પ્રકારે કરવામાં આવી હતી. સભામંડપમાં પુરૂષ ડેલીગેટોની સંખ્યા સાતસોની અને સ્ત્રી ડેલીગેટોની સંખ્યા ત્રણસોની થઈ હતી, તે સિવાય વીઝીટરોની

૨૬૬

આત્માનાંદ પ્રકાશ.

સંખ્યા પણ ધણી સારી હતી તેમાં વિશેષ શોભા તો મહીકાંકાના તથા પેથાપુરના રાજકીય પુરૂષોની હાજરીથી પ્રાપ્ત થઈ હતી એક-દર પ્રાંતિક કોન્ફરન્સને દેખાવે ભારતવર્ષની જૈન કોન્ફરન્સના જેવો થયો હતો.

ત્રણ દિવસ સુધી આ મહાસમાજમાં થયેલા કાર્યો તરફ જોતાં અતિશે સંતોષ પેદા થાય છે. સ્વાગત મંડલના અગ્રેસર મી. કૃતેન્દ્ર રામચંદ્રના ભાષણની અંદર સાડાં ગાંભીર્ય દેખાઈ આવે છે તેમાં વિશેષ આનંદની વાત એ છે કે, આ પ્રાંતિક કોન્ફરન્સની ઉત્પત્તિ તથા તેની આવશ્યકતાની પૃષ્ઠિમાં પૂજ્ય મુનિમહાસજ્જેની સંપૂર્ણ સહાય છે જેમાં પૂજ્ય મુનિ શ્રી બુદ્ધિસાગર પ્રમુખના યશસ્વી અને પવિત્ર નામ ધર્મના યશોગાન સાથે ગવાય છે. જ્યારે આ પ્રમાણે વિહારશીલ મુનિરાજે ઉત્સાહથી પ્રત્યેક ક્ષેત્રમાં ઉપ-દેશ આપી સંપૂર્ણ સહાય કરશે ત્યારે ભારતવર્ષની જૈન મહાપરિ-ષદ્ ૩૫ માતા આવી પ્રાંતિક કોન્ફરન્સ ૩૫ અનેક પુત્રીઓને જન્મ આપશે જે પુત્રીઓ ભવિષ્યમાં માતાની જેમ સર્વ જૈન સંત્વરિતું પાલનપોષણ કરશે અને ભારત ઊપર જૈનોની વિજય ધ્વજ ફરકાવશે. તે શિવાય સત્કાર મંડલના અગ્રેસરે પોતાતા મધુર ભાષણના પ્રવાહમાં પ્રાંતિક કોન્ફરન્સની આવશ્યકતા, સાંસ્કારિક તથા ધાર્મિક ક્ષેત્રવણીની જરૂરીયાત, સામાજિક સ્થિતિની સુધારણા, અને મુનિ-મહાસજ્જેના કર્તવ્ય પ્રત્યે ઊપકાર વ્યાદિ વિષયોનું સાડાં વિવેચન કરેલું હતું.

આ પ્રસંગે આપણા માનવતા અને કોન્ફરન્સની હિતબુદ્ધિ ૩૫ કાંતિથી પ્રભાશિત એવા પ્રમુખ મી. હંફના મુખમાંથી જે વાણી

પ્રાંતિક જૈન મહાસમાજનો વિજયોત્સવ.

૨૩૭

પ્રવાહ છુટ્યો હતો તે દિવ્ય અને અવર્ણ્ય હતો તે મહાન્ વક્તાએ પોતાની ખુદિની વિશાલતા અને બાક્યાતુરી થણી અચ્છી રીતે દર્શાવી હતી. તેમના સુભાષિત ભાષણમાંથી શ્રોતાએને અમુલ્ય સૂચનાઓ મળી હતી જેમાં નિરાશ્રિતને આશ્રય, વ્યવહારિ અને ધાર્મિક ઠળવણી જૈન કોલેજ, પુસ્તકોદ્ધાર, જૈનમંદિરોનો અર્થોદ્ધાર, ઊવદયા, ધર્માદાનો વહીવટ, જૈન ડીરેક્ટરી, સિદ્ધાચલ તીર્થ ઉપર આવી પડતા ભયદ્રવને દુર કરવાની એજના અને હાનિકારક રીવાજોનું બિન્મુલન વિગેરે વિષયો ઉપર પોતાની પ્રૌઢ પ્રજ્ઞાનું બલ દર્શાવી તેઓએ સાડું વિકેચન કર્યું હતું.

પ્રમુખના સુબોધક ભાષણની અસરથી તે પ્રાંતિક કોન્ફરન્સના ઉત્સાહને અતિ અનુભવન મળ્યું હતું. એ મહાપરિપક્વની પવિત્ર પુત્રીના નવરંગિત મંડપમાં એકંદર પંદર કરાવો કરાવામાં આવ્યા હતા. પ્રત્યેક કરાવના હેતુએ સર્વથી ઉત્તમ અને સ્થાનિક જૈનવર્ગની સુધારણામાં અત્યંત પ્રયોજનીય હતા. તે કરાવો પીજા બહેર પત્રોમાં આવી ગયેલા હોવાથી અહિં આપવા તે પુનરુક્તિ કર્યા જેવું લાગતાથી આખ્યા નથી.

આ સર્વોત્તમ કરાવોનું વારંવાર મનન કરવા અમે સર્વ જૈન બંધુઓને વિનંતિ કરીએ છીએ. અને તેવી પ્રાંતિક કોન્ફરન્સની યોજના પ્રત્યેક પ્રાંતમાં થાય તેવો ઉત્સાહ સહિત પ્રયાસ કરવાને સવિનય પ્રાર્થના કરીએ છીએ. પેથાપુરની પ્રાંતિક કોન્ફરન્સે અપૂર્વ ફત્તેહ કરી જે દાખલો જૈનમંડલમાં ખેસાર્યો છે. તે ખૂબર સ્તુતિ પાત્ર અને સર્વને અનુકરણ કરવા યોગ્ય છે. લખવાને નિષેશ આનંદ તો એ થાય છે કે પેથાપુરના પ્રાંતરથા મુદ્રણીએ આ મહાન્

૨૧૮

આત્માનાંદ પ્રકાર,

કાર્યનો આત્મલ કાર્ય પહેલા મી. દુહા જેવા સાધર્મિકલક્ત અને સર્વ જનપ્રિય જૈનવીરને પ્રમુખપદ આપવાનો જે સ્તુત્ય વિચાર કર્યો તે ખરેખર વિશેષ સ્તુતિપાત્ર છે. તન, મન, ધનથી આ મહાન કાર્યને કરનારા અને આવક જનમને સાર્થક કરનારા પેથાપુરની પ્રાંતક કોન્કરનસના અગ્રેસર ગૃહસ્થોને અમે સહસ્રવાર ધન્યવાદ આપીએ છીએ, અને શાસનના અધિષ્ઠાયકને વિનંતિ કરીએ છીએ કે, ભારતવર્ષીય જૈન મહાપરેષદ રૂપમાતા આવી પ્રાંતિક કોન્કરનસ રૂપ અનેક યુત્તીઓને જન્મ આપે. “ તથાસ્તુ ”

વૃત્તાંત સંગ્રહ

જયેશ્વર, યશોવિજય જૈન પાઠશાલાનો વાર્ષિક મહોત્સવ.

લખવાને આત્મંદ આવેદે કે, ગયા વૈશાખ માસની કૃત્તિક દશમીને દિવસે, શરદા દેવીના તિવાસ સ્થાનરૂપ અને આર્યોના પવિત્ર તીર્થ શ્રી બનારસ ખાતે શ્રી યશોવિજય પાઠશાલાનો વાર્ષિક મહોત્સવ મોટા ઠાઠમાદ સાથે કરવામાં આવ્યો હતો. આ ઉત્સવના કાર્યમાંટ ખાસ વિદેશમાંથી ધણાં સંભાવિત આવક ગૃહસ્થો આવ્યા હતા. તે કાર્યના પત્રિત્ર પ્રસંગને સૂચવનારી આમંત્રણ પત્રિકાઓ અગ કથી બહાર પાડવામાં આવી હતી. ગંગાના પવિત્ર પ્રવાહની ગર્જનાથી ગાજતા એ નિદ્રાસેવતી ભૂમી ઉપર એક સુંદર સભામંડપ આરોપણ કરવામાં આવ્યો હતો. જૈનોના આ ઉત્તમ ઉત્સાહને અનુમોદન આપવાને કાશીના પ્રખ્યાત બ્રાહ્મણ પંડિતોએ પણ તેમાં સારા ભાગ લીધોહતો. આ વિદ્યાસમાજના પ્રમુખ પદ

વૃત્તાંત સંગ્રહ.

૨૬૬

ઉપર આપણા સાર્વભૌમ મહારાજના માનવંતા ગૃહસ્થ ઝોનરેખલ સુનશી માધેવલાલને નીમવામાં આવ્યા હતા. સમાનાં કાર્યના આરંભમાં પાઠશાલાનો રિપોર્ટ વાંચવામાં આવ્યો હતો. રીપોર્ટ ઉપરથી આ સરસ્વતી મંદિરના કાર્યની વ્યવસ્થા ઊત્તમ પ્રકારની બેઠવામાં આવેછે. બે વર્ષની અદ્યપચુકતમાં આ પાઠશાલાએ સાડાં કામ કરી બતાવ્યુંછે. આ મહાનુ જિદ્દેશના ઊત્પાદક અને સંસ્થાપક સુનિ મહારાજ શ્રી હર્મવિજયજીને આપણે વંદના પૂર્વક ધન્યવાદ આપવો જોઈએ. એ ઉપદ્રવી જુનિરાજના પવિત્ર પ્રયત્નથી આજે આ પાઠશાલામાં સુનિયા તથા ગૃહસ્થ વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યા સાડત્રીશ સુધીની થયેલી છે. તેઓના અભ્યાસનો કામ બેતાં ઘણો સંતોષ થાય તેમ છે. અભ્યાસના કામમાં વ્યાકરણ અને ન્યાયના જાણ વિષયને પ્રથમ પગલું કરવામાં આવ્યા છે તે ઘણી સ્તુત્ય યોજના છે તે જિનયના સંપૂર્ણ વિદ્વાનોની જૈનવર્ગમાં જે મોટી ખામી દેખાયછે. તે ભવિષ્યમાં આયોજનાથી પાર પડે તેમ છે. આ પ્રસંગે આ મહાનુ પાઠશાલામાં ગણતા વિદ્યાર્થીઓને જિત્તેજન અર્થે જે જૈન ગૃહસ્થ તથા જૈનબાનુઓ તરફથી ઇનામ આપવામાં આવ્યાછે, તેઓને અમે ધન્યવાદ આપીએ છીએ.

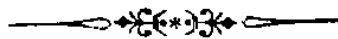
આ ઊત્તમ કાર્યને સહાય આપનારા શેઠ વીરચંદ દીપચંદ સી આઈ. ઇ. જી. પી. તથા તેમના પત્ની સૌ. કાર્થ્યા તથા શેઠ ગોકળભાઈ મુળચંદ તથા તેમના પત્ની નાનીબા એ બંન્ને કુટુંબને સંપૂર્ણ ધન્યવાદ ધટે છે. તે શિવાય આ પ્રસંગે ખાસ પદારેલા રાયબહાદુર બદ્રિદાસજી તેમના પુત્ર રાયકુમારસિંહજી, સુબઈના બહાણીતા શેઠ અમરચંદ તલકચંદના પુત્ર હેમચંદભાઈ, સાક્ષર શ્રી-

૩૬૦

આત્માનાં પ્રકાર.

મનસુખ કીર્તિયંદ, મહેસાણાવાલા શેઠ વેણીયંદ સુરચંદ, વઢવાણ વાલા નારણજી અમરશી અને આગાવાદથી જૈનપત્રના અધિપતિ ભગુભાઈ કૃતેહચંદ અને બીંદ્રશ્રીથી કાઠ્યાભાઈ કૌશા ઇત્યાદિ ગૃહસ્થોને પણ અભિનંદન ધટે છે.

આ પાઠશાલાની વ્યવસ્થા કરવામાં ભગીરથ પ્રયત્ન કરનાર તેના સેક્રેટરીઓ મી. રતનચંદ મુળચંદ તથા શેઠ છોટાલાલ ત્રીક-મદાસ તથા પાઠશાળાના મેનેજર મો. મોહનલાલ યુનીલાલ પારેખ બી. એ. ને પણ સાબ્યાસી ધટેછે. વિશેષમાં આ શાલાને અંગે શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય પુસ્તકાલયની જે સ્થાપના કરવામાં આવીછે, તે ધણું પ્રશંસનીય કાર્ય થયેલું છે. તે શિવાય પ્રાચીન પુસ્તકોને મુદ્રાંકિત કરવાનું ઉત્તમકાર્ય મુનિરાજ શ્રી ઇંદ્રવિજયજીની દેખ-રેખ નીચે થાયછે. તેપણ સર્વ રીતે સંતોષકારી છે. આ મહાન કાર્ય ને ઊત્તતિપર મુકવાને ભારતવર્ષના સર્વ જૈન ગૃહસ્થોએ તનમન ધનથી પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. તેમ થશેતો શ્રી યશોવિજયજીના પવિત્ર નામની યશોલતા કાશીપુરીથી પ્રસાર થઈ અને નવપક્ષવિત થઈઆખી ભારતવર્ષની જૈન પ્રજાને જ્ઞાનરૂપ મધુર ફલ આપશે.

સુધારો.

ગયા માસના અંકમાં “ કાલચરિત ” ની કવિતામાં નીચે પ્રમાણે સુધારીને વાંચવું છેછી કડીમાં ‘ તુજ પાસે પડે ’ એને બદલે ‘ [તુજ પાસે પડે ’ એમ વાંચવું. [પાસે એટલે પાદમાં=ફાંસામાં.]

“ મુખ-કુણ્ણને મતિ-કુટિલતા ધણી ” એને બદલે “ મુખ-કુણ્ણને મતિ કુટિલના ધણી ” એમ વાંચવું. એટલે કે કાળા મુખવાળાને કુટિલ મતિવાળા એવા હે. કાળા—કુટનોટમાં ‘ નરવરા ’ એને કાળતું વિશેષણ તરીકે લેવાનું સમજવુંછે તે તેમ લેવાનું નથી. પણ “ પૃથ્વીતણા વિભૂષણ એવા જે નરવરા [નરરત્નો] તેને તે કવણી કહ્યાછે ” એમ લેવું.